

Arnhem, 30 oktober 2022

Lieve Elon,

In deze laatste week van zomertijd vond ik in alle kamers zwarte lieveheersbeestjes die een plek zochten voor hun winterslaap.

Ik telde hun rode stippen en wenste ze welterusten.

Op deze geledpotigen na was ik alleen;
mijn gezin was me een week vooruit gereisd naar Limburg
en ik voelde me wat ontheemd in eigen huis.

Vreemd, ik had me verheugd op deze eenzaamheid,
maar nu die me eenmaal trof moest ik er toch aan wennen.

Wanneer ik me onbespied waan neig ik naar het liederlijke,
dat sinds ik ben gestopt met roken en drinken
vooral bestaat uit paprikachips en stroopwafels.

Blijkbaar ben ik een beter mens wanneer ik mij omringd voel,
alsof dat innerlijk kompas een magnetisch noorden nodig heeft
dat opgewekt wordt door levende zielen.

Bij daglicht wist ik me nog makkelijk in de hand te houden,
maar rond schemertijd, wanneer het werk gedaan was en de stilte in het huis kroop,
slopen motivatie en discipline op kousenvoeten weg.

Uit zelfbescherming ging ik wandelen, langs open gordijnen
waar mensen met het licht uit en telefoon in de hand televisie keken,
en terwijl het langzaam donker werd
vulden de lege straten zich met blauw flikkerende huizen
waar bewoners geruststelling zochten in televisie en sociale media.

Ik kwam voorbij garageboxen waar onbestemde mannen
zich elke avond bezig hielden met hun auto
en durfde niet te vragen of deze bezigheid
vervanging was voor hun gezin of vlucht.

Ik liep verder, door de versteende delen van de stad,
genoot van deze *film-noir* romantiek
en begon deze eenzaamheid ook wel te waarderen
vooral omdat ik wist dat deze tijdelijk en zelfverkozen was.

En zo vond ik mij, verloren in verdwaalde gedachten,
opeens voor het snack-schap van de supermarkt,
met een mandje vol stroopwafels en paprikachips.

Misschien kon ik in plaats van wandelen beter gaan hardlopen.

Thuis vlogen, verward door de warmte,
de lieveheersbeestjes weer uit.

Ook ik verliet het huis, om me te herenigen met mijn gezin
en zo als vanzelf weer een beter, en stroopwafelvrij, mens te worden.